

استخوانه یاری خوشتن در باریک کردن **استخوان** یعنی مجرای
مستقیم و یاد خوشتن **استخوانه** بازگشتن سخن باز آمدن و باز کردن خوشتن
استخوانه بدال مجرای او داشت خوشتن و بناه خوشتن **استخوانه** فایده
گرفتن **استخوانه** بجای مجرای خوشتن **استخوانه** که در دست اندن **استخوانه**
طایفه زیارت کردن **استخوانه** طلسمی است کردن و گنجش کردن و
فرمان دادن **استخوانه** را گنده و فاش شدن و بر آمدن **استخوانه** است
خوشتن **استخوانه** روشن شدن **استخوانه** برای مجرای خوشتن در آب
خوشتن **استخوانه** خوشتن و بر گنده شدن و فاش شدن **استخوانه**
دیو خون روان شدن زن و اسطوخودوس **استخوانه** بهوش آمدن **استخوانه**
مجال نمودن و مجال شدن و زینان کردن **استخوانه** کردن نشی کردن و دراز شدن
استخوانه بسوی خود میل دادن کسی را بچشم خوشتن **استخوانه** درست شدن دراز
ایستادن **استخوانه** فروزنی کردن درازنی کردن کردن نهادن **استخوانه** بالفم
و الکر شیوا و معتد او افتاد و وصلی که بدان افتاد کرده شود و قال الله تعالی لعل کان
لکم فی رسول الله صوته **استخوانه** بالکسر و اسطوخودوس بالفم سخن باطل و گفتار
چیزی باطل و اقله و اسطوخودوس **استخوانه** بالفم ستون اساطین جمع **استخوانه**
بفم اول و تانث و تشدید فاجوب باین استخوانه که مردم بر آن پامند و جوب الی
را سلف گویند **استخوانه** بالفم گفتار آن و صفت کار آن جمع **استخوانه** بالکسر
دست بر خنجا و سوزان را فرازش نام قومی آنچه در بوعه **استخوانه** بکسر بوعه فوج
فادسگون نون و فتح بجز نیست که باین آب کینه و درد و وادت کند و زرا
بر کس و در مرده خوانند و گویند میوان دریا نیست زیرا که چون دست بر بند
خود را در کشد همچون میرد آب از باصل اندارد **استخوانه** بفتحین سزبان

استخوانه
بکسر زما خوشتن

استخوانه بالفم خوشتن نزد کمال کرده
استخوانه طایفه جوان و غمخوار کردن

ایزه

سزوز و سزوز **استخوانه** و **استخوانه** بالفم طری که قدری از منقل آب کیر دانا فای
آب که آسوده و سکون است معنی مطلق ظرف است یا کسرا **استخوانه** بالکسر و
حلقه و **استخوانه** بالکسر را گنده کردن و الفتح چیزی را گنده چشمت **استخوانه**
بالکسر بلند کردن نام و در فراشتن نام و دشنا ساندن و آواز بلند خواندن **استخوانه**
بالکسر بر کشتن و در فراشتن **استخوانه** اشیا را کردن و بر گنده کردن قول و
باشیدن و انداختن و بخش کردن و باز کردن **استخوانه** رسیدن و یافتن
و خوشتن و صواب گفتن **استخوانه** از بهره انداختن و بسیار شدن و بیایع
استخوانه بالفم گوشتی که روزی بکشد قربان کرده شود **استخوانه** بالفم آنچه مردم
بجنده آرد **استخوانه** روشن کردن و روشن شدن **استخوانه** همانی کردن میل
دادن و معصاف کردن که بکسر و ترسید و حذر کردن و در فزون کردن چیزی
و نسبت کردن و کرد فر کردن و مجاد کردن کسی را بجاری و او که آتشن کار خود
بخدا بویا به دادن **استخوانه** فرمان راون در سید شدن میوه و در **استخوانه**
بلاک کردن و انداختن **استخوانه** خوش کردن و خوشبو کردن و سجا کردن **استخوانه**
بذال مجرای ریه گرفتن **استخوانه** عاریت دادن **استخوانه** بسبب عیال شدن و درو
شدن و خویش را کم کردن و بخش کردن میراث **استخوانه** یاری دادن **استخوانه**
بالکسر سلاک کردن و در کاری انگیدن که از آن بیرون شدن میترساند **استخوانه**
بجز در سیدن و یاری دادن **استخوانه** عاریت کردن و بجز یعنی زمین نشین
و سخت شناسن و بنشین زمین و فور رفتن چشم در جفاک و نیک نامیدن **استخوانه**
بالفم سله که بدان کسی را در غلط اندازند **استخوانه** فایده دادن **استخوانه** بسیار کردن و
فروزانیدن آب خمر رسانیدن و کشت و کور کردن و در حدی و نقد سوز کردن
و باز کردن و برگردن ظرف و ریختن اشک آب و خوردن و بیک روان شدن
مردم از عفت **استخوانه** فروز کردن اندن **استخوانه** بهوش آمدن **استخوانه** نیک و نیک